

БУРЯТА В БЕРЛИН

Под черното небе на ледна нощ
изви се буря в стария Берлин.
И шумний град, кат гневен исполин,
възвправи стан и гржмана в страшна мош
заканата на бедните тълпи.
А вихрят студен понесе вмиг
на призрачни криле зловещий вик.
Извил се над безлистните липи,
той полетя далеч, далеч в нощта
и шеметно пред малките врати
в предградията тъмни се вести.

И ето всека хижа на Берлин,
и ето всеки тъмен робски кът
откъсна от студената си гржд
и хвърли сред борбата своя син,
за да запали с топлата си кръв
свещения огън на бунт велик
и, паднал мъртв, в сетния си миг,
да бъде посред братята си пржв.
Към барикадите зове Спартак
и смело нижат се борци натам.
В очите светка съдбоносен плам
и глъхнат стъпки в непрогледен мрак,
а под покъсания стар шинел
е скрита карабина или чук.
И с твърди крачки, с крепко свит юмрук,
те мощно носят се към подвиг смел.

